

Vízen járók naptára Hemmert Jánostól

Hemmert János szegedi festőművész, nyugdíjas rajztanár 13 grafikájával falinaptárt készített egy nyomdaipari vállalkozás. A rajzokon különleges nézőpontból, a Tisza vizéről csodálkozhatunk rá Szegedre, de vízi útkönyvként is használhatjuk.

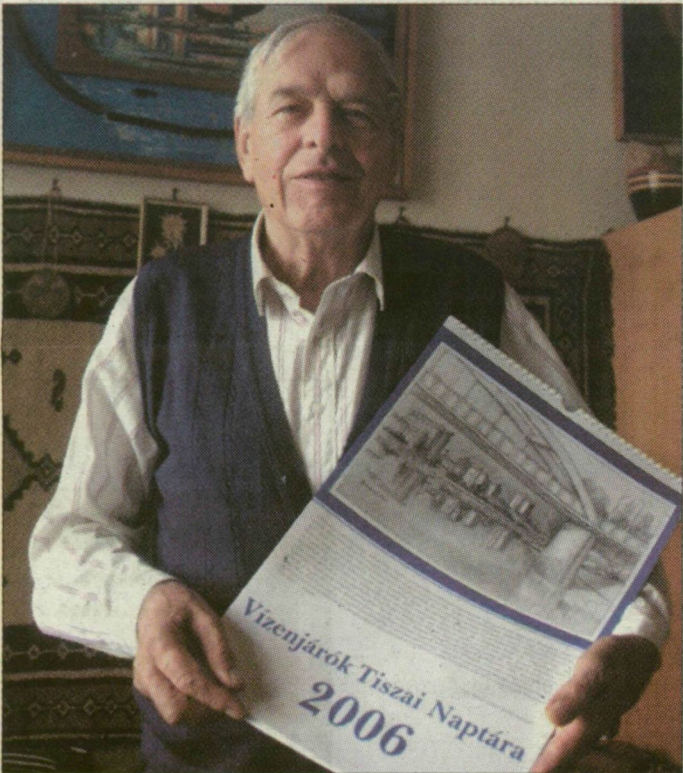
Szeged városát a képzőművészetben senki nem ábrázolta még olyan egyedi nézőpontból, mint *Hemmert János* az 1987 és 2004 között készült grafikáin. Képeit szemlélve képzeletben a tápai komptól egészen az Alsó-Tisza partig bejárhatjuk a folyót. A sorozat, sajnos úgy tűnik, végleg befejeződött. A művész idén eladni kényszerül csónakját, mert egyik lábát tavaly ősszel amputálni kellett. Hemmert János elmondta, azt szeretné, ha a sorozatból készülő naptárt útkönyvként is forgatnák a Tiszát járó természetbarátok, sportolók és a sétahajókon kirándulók. Ezért komoly helytörténeti kutatómunka alapján és idegenvezetői tapasztalatait felhasználva minden képe alatt néhány sorban összefoglalta a látnivalóhoz kötődő turisztikai információkat.

Pavlovicsné Gabnai Éva, aki a nyomdaipari cégnél a naptár elkészítésének munkálatait irányítja, maga is elvesztette a lábát egy villamosbalesetben. – A festőművész csak néhány naptárt kért tőlünk cserébe, így gyakorlatilag ingyen bocsátotta rendelkezésünkre a képeit. Mi viszont fontosnak tartjuk, hogy a bevételből juttassunk Hemmert János számára, ezzel is segítve őt – mondta el Pavlovicsné Gabnai Éva, aki maga is tanítványa volt a grafikák készítőjének a Radnóti Miklós gimnáziumban, ahol a művész 23 esztendeig tanított.

A 2006-os naptárt szeptember 30-áig lehet megtekinteni és előjegyezni a Gogol utca 4. szám alatti üzletben. Már eddig is sokan érdeklődtek utána, elsősorban a festőművész tanítványai és ismerősei köréből.

Az idős művész mára már megtanulta használni művegtagját és töretlen lelkesedéssel vetette bele magát újabb helytörténeti kutatásaiba. Ezúttal a szegedi nagy árvízről több év alatt felhalmozott anyagait rendszerezi, hogy aztán könyvben jelentesse meg azokat. A lépcsőzés is egyre jobban megy, hamarosan a műtermébe is le tud majd menni dolgozni. – Nem kötöttem szerződést a naptár kiadójával, nem érdekel, hogy mennyi pénz jön össze belőle – mondta el Hemmert János. – Tíz darabot kértem csak, ezeket már meg is kaptam. Engem a pénz nem érdekel, sokkal inkább az, hogy a Vízenjárók Tiszai Naptára végre megvalósult.

F. G.

Hemmert János a falinaptárral

Fotó: Schmidt Andrea

Haller János számára érettségi tétel volt a Szegedi Kortárs Balett

„Kicsit kicsapongó és laza figura vagyok”

Haller János és Barta Dóra a Szentivánéji álomban – a Juronics-darab ma és holnap a kisházban látható

Fotó: Schmidt Andrea

Érettségi tétel volt a Szegedi Kortárs Balett az együttes fiatal táncosa, Haller János számára, aki tavaly szerződött Pécsről a Tisza-partjára. Egy évad alatt a társulat oszlopos tagjává vált, Dömötör-díjra is jelölték. Ma és holnap este Lysander szerepében láthatja a közönség a Szentivánéji álom előadásain a kisházban.

– Korán kezdtem táncolni, társastáncosként sokáig a szamba és a csacsacska volt a kedvencem. Azután öt évig a pécsi művészeti szakközépiskolában tanultam, ahol már másodikos koromban kapcsolatba kerültem az ottani színházzal. Először háttértáncos voltam, később kisebb szülő feladatokat is kaptam. Ötödévből *Keveházi Gábor* művészeti vezető szerződést ajánlott a következő évadra. Rögtön igent mondtam, ezért amikor nem sokkal később *Juronics Tamás* először hívott Szegedre, nem tudtam

már jönni. A szezon végén, amikor Tamás újra megkeresett, úgy döntöttem, a Szegedi Kortárs Balett tagjaként folytatom a pályám. Tánc történet órákon sokat tanultunk az együttesről – érettségi tételünk is volt –, így jól ismertem a társulat munkáját. A pécsi vendégszerepléseiknek köszönhetően több darabot előben is láthattam. Különösen a Csodálatos mandarin és a Hajsza fogott meg – meséli *Haller János*, akinek jól sikerült az első szegedi évadja, hiszen több darabban is vezető szerepet táncolt, és rögtön Dömötör-díjra is jelölték.

– Kezdetben nagyon nehéz volt Szegeden, mert meg kellett tanulnom a korábbi darabok közül a Carment, a Carmina Buranát és a Tavasz áldozatot is. Mind-egyikre kéthetes felkészülési időszak jutott, így éjjel-nappal próbáltam, tanultam. Az első igazi premierem a Szentivánéji álom volt, ami a normál próbaidőszaknak köszönhetően már sokkal

könnyebbnek bizonyult. Ráadásul szinte önmagamot kellett adnom benne, amit különösen élveztem. Alapvetően én is olyan kicsit kicsapongó, laza figura vagyok, mint Lysander. A Szentivánéji álomban kihívást jelent, hogy kameráznom is kell: tánc közben egy home videót készítek a páromról. Szeretem ezt a produkciót, szinte olyan, mint egy színdarab, teljesen más, mint amit megszokott tőlünk a közönség.

Haller János főszerepet játszott az Atlantiszban is, mint mondja, *Eötvös Péter* különös muzsikáját hamar megszerette. Ilyen zenét otthon ugyan sohasem hallgat, de élvezet rá táncolni. A Művészetek Palotájában bemutatott Juronics-darabban, a Tybaltban is fontos szerepet kapott: Mercutiót játszotta. A legközelebbi premieren, a novembri Bartók-esten is láthatja majd a publikum.

– Fantasztikusan érzem ma-

gam ebben az összetartó, fiatal szegedi csapatban. Kicsit „megborított”, amikor tavaly eljöttem otthonról, és egyik napról a másikra távol kerültem a családomtól. Eleinte nem találtam a helyem, szerencsére mostanra megszoktam a teljes önállóságot. A várost is megszerettem, élvezem, ha elmegyünk este bulizni, gyakran felismernek bennünket és gratulálnak. Pécsen ilyesmire nem nagyon volt példa, itt sokkal szorosabb a balettegyüttes kapcsolata a közönséggel. Nagyon tetszik az is, hogy Budapesten, Kecskeméten és külföldön is sokfelé fellép a társulat. Szeretem a pörgést, a jövés-menést. Saját darabot is tervezek, egyelőre csak egy tízperces koreográfiára gondoltam. Juronics Tamás is támogatja az elképzelésemet. Szeretném kipróbálni magam koreográfusként is. Ha a közönségnek és az édesanyámnak tetszik majd, akkor már megérte.

HOLLÓSI ZSOLT

Hubay Miklós darabja a Szegedi Egyetemi Színház előadásában a Pincészházban

Egy szerelem három éjszakája

Az egyik legtöbbet játszott magyar zenés darabot, az *Egy szerelem három éjszakáját* mutatja be ma este 7 órától a Pincészházban a Szegedi Egyetemi Színház és a Szemüveg Egyesület.

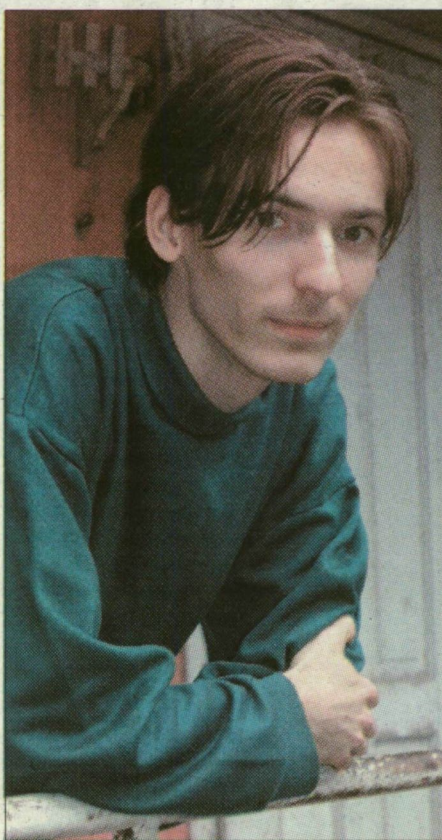
Gyurkó László Szerelmem, Elektra című tragédiájával debütált épp két évvel ezelőtt a *Czene Zoltán* vezetésével alakult társulat, a Szegedi Egyetemi Színház (SZESZ). A fiatal csapat Paál István nyomdokain kívánt elindulni, aki a hatvanas évek végén, a hetvenes évek elején országos híró Egyetemi Színpadot vezetett Szegeden. Hasonló társulat évtizedekig hiányzott a város kulturális életéből, pedig az egyetemisták számára nem mindig volt vonzó az a kínálat, stílus, amit a profi színház nyújtani tudott.

– Első produkciónk, a gondolati színháznak tekinthető Szerelmem, Elektra közönségikert aratott. Másodikként a Karnyónét mutattuk be, amivel az volt a célunk, hogy valódi társulattá érzünk. A komédia révén sok mindent megtanultunk a színházról. Az *Egy szerelem három éjszakája* most különösen nagy falat, mert egy összetett, zenés darabról van szó. Arra törekedtem, hogy mindenki olyan szerepet kapjon, ami illik az egyéniségéhez. Amatőr színház esetén fontos, hogy ne kelljen alakításokat nyújtani, hanem mindenki önmaga lehessen a színpadon. Ettől lesz érvényes, hiteles az előadás – mondja a ma esti bemutatóra készülve *Czene Zoltán*, aki rendezőként sokat dolgozott együtt a premierre is ellátoga-

tó szerzővel, *Hubay Miklóssal*, amíg kialakult a darab Szegeden elhangzó szövegváltozata. A darab egyik főszereplője Bálint, az ifjú költő, akit – ki nem mondván – valószínűleg Radnóti Miklósról mintáztott Hubay. Legalábbis áttételesen az ő életének és tragikus halálának motívumai fedezhetők fel a történetben, amely végső soron a polgári-értelmiségi lét hanyatlásáról, a művész-sorsáról szól. A szomorú-vidám, édes-bús darab nagy népszerűségéhez Ránki György Vas István verseire frott dalai is hozzájárultak. Sokan a magyar musical őseit látják benne.

Az előadás létrehozásához a SZESZ a Szegedért Alapítványtól kapott pályázati támogatást, valamint az SZTE JGYTFK Közművelődési Tanszéke is – amelynek több hallgatója szerepel a darabban – felajánlott 100 ezer forintot. Mindez szinte csak arra volt elég, hogy a profi minőségű plakátok, szórólapok és a műsorfüzet tetemes nyomdai költségeit kifizessék. A produkciót szíriyzenen állították ki, díszlet szinte nincs, a jelmezek jó részét a nagymama ruhásszekrényéből szedték össze. A kétszemélyes zenekar egy elektromos zongorát és ütős hangszereket használ. A főbb szerepeket *Bánvölgyi Tamás/Ritter László*, *Csorba Kata/Ambrus Réka*, *Ilyés Lénárd*, *Tóth Gábor*, *Kürtös Petra*, *Molnár Tünde* és *Tóth Lambert* játssza. A ma esti bemutatót követően szombaton 15 és 19 órától is látható a produkció a Pincészházban.

H. ZS.

Czene Zoltán, a Szegedi Egyetemi Színház vezetője, a ma esti produkció rendezője

Fotó: DM/DV

A Vinkler-osztály

„Vinkler-osztály 1956–1959” címmel rendeznek festménykiállítást Szegeden, a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola Rajz- és Művészettörténeti Tanszékén. A tegnap megnyílt tárlaton *Szuromi Pál* művészeti író mondta el gondolatait.

A kiállítás ötlete az ebben az osztályban végzett Munkácsy-díjas, érdemes művészről, *Lóránt Jánostól* származik. A kezdeményezés teljesen újszerű, a szegedi iskolateremtő mester tanítványainak még nem volt közös kiállítása.

– Szeretnénk ezzel hagyományt teremteni, hiszen nagyon sokat köszönhetünk mesterünknek. Vinkler László eklektikus festő volt, de nem erőltetett ránk egyetlen irányzatot sem – mondta Lóránt.

A tizennégy fős osztályból a művészek négy-hat alkotással szerepelnek a tárlaton. – Hármán már nem lehetnek közöt-

tünk, de az ő munkáikat az örökösök, illetve a múzeumok rendelkezésünkre bocsátották – mondta Lóránt János. A kiállításon megtekinthető művek témaavilágát a festőkre bízták, csak az volt a kérés, hogy legyen közöttük egy-egy olyan alkotás, amit még főiskolai tanulmányaik alatt készítettek. A többiek között és Lóránt János alkotásai mellett kiállítják a már elhunyt szegedi művész, Dér István képeit, a fiatalon elhunyt, és akkoriban nem értékelt Veres Mihály munkáit, a leginkább aktképeiről híres, Szegedért Emlékéremmel is kitüntetett *Novák András* festményeit. A tárlat október 18-áig tart nyitva a tanszéki galéria földszinti termében, ahol erre az alkalomra egy Vinkler-önarcképet is elhelyeznek, amit a szegedi Móra Ferenc Múzeum kölcsönözött.

K. G. G.

Fotók Zákányszéken

Lapunk munkatársa, *Gyenes Kálmán* sportfotóiból nyílik kiállítás Zákányszéken szombaton 11.30-kor, a XI. falunapon az általános iskolában. Ugyanitt láthatják *Barkos Beáta* tűzzománcait, *Szász Gyula* festményeit és a száz évvel ezelőtti Borszékét ábrázoló fotókat is. A kiállítást *Deme Józsefné*, az iskola igazgatója nyitja meg.